

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7448/2021
20.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Савић, адвокат из ..., против тужених-противтужилаца мал. ББ, чији је законски заступник мајка ВВ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгица Ђекић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права и издржавања, одлучујући о ревизији тужених-противтужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 322/21 од 17.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених-противтужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 322/21 од 17.08.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П2 757/20 - П2 967/20 од 21.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је син странака, мал. ББ из ..., рођен ...2018. године у ..., поверен мајци ВВ на самосталну негу, чување, васпитање и самостално родитељско старање, а пребивалиште мал. ББ одређено је на адреси мајке, законске заступнице, тужене ВВ, на адреси улица ... број ..., Ставом другим изреке, уређено је да ће се лични контакт између малолетног ББ са оцем, АА из ... одвијати сваког другог петка у месецу, у термину од 13.30 до 14.30 часова у просторијама Центра за социјални рад у Крагујевцу, два пута месечно. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев тужених, па је обавезан тужилац да на име доприноса у издржавању свог сина, мал. ББ плаћа месечно 18% од своје зараде и накнаде зараде коју остварује као полицијски службеник ПУ ... (редовне зараде и зараде за ноћни рад, дужи рад, рад у време празника и др) и то путем административне забране, на тај начин што ће рачуноводствена служба ПУ ... сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, вршити преношење заплењеног дела са рачуна тужиоца на текући рачун заступнице – мајке ВВ из ... који се води код ... банке, и то почев од 01.12.2020. године па убудуће, све док се не стекну разлози да се ова пресуда измени или укине. Ставом четвртим изреке, одбијен је део противтужбеног захтева тужених за разлику од досуђеног износа за издржавање ставом трећим изреке па до потраживаног износа од још 22%, као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је

противтужбени захтев тужених, којим су тражили да се обавезе тужилац да на име трошкова учињеног издржавања сина мал. ББ за период од рођења, ...2018. године па до 30.11.2020. године плати износ од укупно 879.510,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.12.2020. године до коначне исплате. Ставом шестим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 322/21 од 17.08.2021. године одбијене су, као неосноване, жалбе странака па је пресуда Основног суда у Крагујевцу П2 757/20 - П2 967/20 од 21.05.2021 године, у ставу трећем, четвртном, петом и шестом изреке, потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што из образложења проистиче да је ревизија изјављена против става четвртог и петог изреке.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, док у поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Вишег суда у Крагујевцу П2 8/19 од 18.02.2019. године утврђено је да је АА из ... природни отац мал. ББ из ..., рођеног ...2018. године. У најбољем интересу мал. детета је да родитељско право треба да врши мајка ВВ самостално, док је контакте мал. ББ са оцем једино могуће уредити сваког другог петка у месецу у термину од 13.30 до 14.30 часова у просторијама Центра за социјални рад у Крагујевцу два пута месечно. Тужилац АА запослен је у Управи полиције ..., на месту помоћника командира са просечном месечном зарадом у 2020. години од 696,68 евра, да живи са мајком на спрату куће, да не поседује имовину на своје име и осим мал. ББ нема других лица на издржавању. Тужена ВВ је тренутно незапослена, бави се певањем, живи у изнајмљеном стану и нема других лица на издржавању. Остварује новчану помоћ од 7.000,00 динара. Не поседује имовину на своје име. Мал. ББ корисник је децјег додатка у износу од 3.000,00 динара. Потребе мал. детета утврђене су на месечном нивоу у износу од 22.000,00 динара.

Имајући у виду да су и отац и мајка малолетног ББ радно способна лица (отац АА рођен је ...1991. године, а мајка ВВ је рођена ...1996. године), првостепени суд је, ценећи да је отац мал. детета остварио просечну зараду у 2020. години од 696,68 евра, закључио да је отац мал. туженог у могућности да доприноси издржавању свога сина са 18% зараде коју остварује, што номинално износи 14.744,53 динара, док ће преостали износ до потребних 22.000,00 динара обезбеђивати мајка, и због чега је у ставу четвртог изреке првостепене пресуде одбијен преостали део противтужбеног захтева за разлику од досуђених 18% па до тражених још 22%. Ставом петим изреке првостепени суд је одбио противтужбени захтев тужених да се обавезе тужилац да на име трошкова учињеног издржавања за период од рођења па до 30.11.2020. године плати износ од укупно 879.510,00 динара, јер се ради о регресном потраживању од

тужиоца, применом одредбе члана 165. став 1. Породичног закона и одредбе члана 210. Закона о облигационим односима, јер у конкретном случају тужена, као мајка није лице које нема правну обавезу издржавања свог малолетног детета, а што је у складу са одредбом члана 165. став 1. Породичног закона, да право на регрес има треће лице које фактички плаћа издржавање иако нема законску обавезу.

Прихватајући у свему аргументацију првостепеног суда, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж2 322/21 од 17.08.2021. године, одбио као неосноване жалбе странака и потврдио првостепену пресуду.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови у смислу одредби чл. 160. и 164. Породичног закона утврдили висину износа на име доприноса за издржавање коју је у обавези да плаћа тужилац.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење, стицање зараде, његове имовине, личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. Одредбом члана 164. истог Закона, прописано је да се висина издржавања може смањити и повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно закључили да је обавеза доприноса давању издржавања тужиоца од 18% његове зараде у складу са потребама малолетног детета и могућностима давања издржавања другог родитеља – мајке малолетног детета. Наиме, месечне потребе малолетног туженог су правилно процењене на износ од 22.000,00 динара месечно. Имајући у виду личне прилике даваоца издржавања и законског заступника малолетног детета, правилно су нижестепени судови поступили када су одредили обавезу давања издржавања у процентуалном износу од 18% зараде тужиоца.

Ревизијски навод тужених-противтужилаца да потребе мал. детета нису правилно утврђене, те да су у супротности са основним правима детета, не могу се прихватити. Наиме, потребе мал. детета у овом поступку су правилно утврђене и децидно наведене, применом члана 160. ст. 1. и 2. Породичног закона, и адекватне су узрасту детета рођеног 2018. године, сходно обавезама, активностима и финансијским могућностима родитеља чији стандард дете прати, због чега се неосновано у ревизији паушално наводи виши износ на име месечних потреба детета. С обзиром на изнето, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, одредбе члана 162. став 3. Породичног закона. Према овој одредби ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања, а што је правилно примењено од стране нижестепених судова, када је дужник издржавања обавезан да доприноси издржавању малолетног детета – повериоца издржавања са 18% своје месечне зараде, а што номинално износи 14.744,53 динара.

Супротно наводима ревизије да је другостепени суд погрешно применио материјално право и приликом одбијања тужбеног захтева тужених-противтужилаца за регресним захтевом, другостепени суд је према становишту Врховног касационог суда правилно применио одредбу из члана 165. став 1. Породичног закона, чији смисао је да право на регрес има треће лице које фактички плаћа издржавање иако нема законску обавезу издржавања, за разлику од родитеља који имају законску обавезу да издржавају своју децу. Имајући у виду да тужена-противтужиља није „треће лице“ она нема право регреса не само по основу правила из Породичног закона, већ ни по основу правила о стицању без основа (чл. 210-218. Закона о облигационим односима) јер је специјални закон, у конкретном случају Породични закон у потпуности уредио ову обавезу.

Ни осталим наводима у ревизији, које је Врховни касациони суд такође ценио, не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке, због чега их посебно није образлагао, док се наводи ревизије о погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и не могу користити као ревизијски разлог (члан 407. став 2. ЗПП).

Тужени-противтужиоци у поступку по ревизији нису успели, због чега им не припадају тражени трошкови сагласно одредби чл. 153. и 154. ЗПП.

На основу члана 414. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић